VASILE ALECSANDRI

GENERALULUI

JOAN EMMANUEL FLORESCU


BIBLIOTECA
* ACADEMIEI *
ROMANE



BUCURESCI
TYPOGRAPHIA CURTII, PROPRIETAR F. GÖBL
12, PASSAGIUL ROMAN, 12.
1878.

www.dacoromanica.ro





www.dacoromanica.ro

VASILE ALECSANDRI

GENERALULUI

JOAN EMMANUEL FLORESCU

www.dacoromanica.ro

RESPUNS

GENERALULUI FLORESCU

Mircești, 4 Ianuar 1878.


mice, vreĭ se afli ce fac și cum trăesc
In cuĭbul singuratic în care me găsesc,
Departe de-ale lumeĭ petrecerĭ variate
Cu intrigĭ de tot soiul amar inveninate?
Me'ntrebĭ cum nu ieŭ parte la lupte sgomotoase
Politice numite,... dar nepoliticoase?

www.dacoromanica.ro

Cum eŭ, odinioară de lume iubitor,

Eŭ, pasere pribeagă, eŭ vecinic călĕtor,

Mĭ-am strins acum aripa de cale ostenită

Și staŭ in nemișcare ca apa 'n loc oprită?

Aceasta 'ĭ o enigmă ce vreĭ ca s'o esplic?

Prea bine! . . . *Cer cuvĕntul*, după-obiceiŭ, și ḑic:

„Ce fac?" — Pe scena lumeĭ privesc cum se lipesce

Invidia dușmană de tot ce strelucesce,

Și'l roade ca un verme ascuns sub un stejar.

Stejarul cade! . . . ĭazma ride c'un ris amar!

„Cum viețuesc?"—Ca omul ce fapte marĭ visează

Și scumpe suvenire de prin trecut vĕnează

Ca se'șĭ mîngăe mintea de proasta comedie

Ce-o gĭoacă interesul și trista mișelie.

www.dacoromanica.ro

Iubiam o dată lupta, . . . dar lupta cea leală
Pentru-o idee mare, frumoasă, triumfală,
In care luptătorii, cu inima 'ndrăsneaţă,
Prin arme fără pată se atacaŭ in faţiă
Numind orĭ ce lovire pĭezişă · *felonie*
Şi oarba clevetire : *băloasă infamie !*

Acum, in loc de arme curate, lucitoare,
Eŭ ved că se preferă hulirea mînjitoare.
Orĭ cine stă 'n arenă de tină are parte. . . .
Eŭ, nedeprins cu tina, me ţin de ea departe
Ş'aştept se ved sub trăsnet hidoasa pocitură
Care-aŭ sădit in ţeară invidie şi ură.

Pe când eram noĭ tinerĭ, Florescule, amice,
Pe când orĭ ce sperare murĭa, născênd, aice,
Avut-am un vis mare, o nobilă dorinţă
De-a scoate România din trista'ĭ umilinţă

www.dacoromanica.ro

Prin jertfe, prin virtute, prin strinsa infrăţire. . .
Toţî intr'un gând, cu toţiĭ uniţĭ intr'o simţire,
In batalionul sacru voĭoşĭ ne luam rândul
Şi fiecare 'n parte'ĭ c'un dor işĭ hrănia gândul,
Eŭ, se deştept prin cânturĭ mărimea strĕmoşească,
Tu, se re'nviĭ pe lume armata 'ĭ vitejească.
Dor taĭnic, vis feeric, sublimă nebunie
Avênt semeţ şi falnic de falnică junie!
Atuncĭ al nostru suflet, prin norĭ luăndu'şĭ sborul,
Cu aripa 'ĭ uşoară lovia chiar viitorul
Şi orĭ ce stavilĭ nalte, fantasme 'ngrozitoare,
Periaŭ in ochiĭ nostri ca negurile 'n soare.

Şi eată că prin muncă şi anĭ de stăruinţă,
Aŭ dat şi florĭ şi roadă puternica 'ţi credinţă.

Din sinul ţeriĭ noastre o mîndră oaste-apare!
Menită ca se 'ntreacă a lumeĭ aşteptare

www.dacoromanica.ro

Prin fapte glorioase din timpi de altă dată...
Ea sboară 'n foc și ese cu fruntea 'ncoronată!

O! ce mîndrie mare simțit-ai tu ca mine!...
Dar ce amărăciune s'aŭ reversat in tine
Vedênd feciorii nostri pășind măreț nainte,
Și tu... uitat de-o parte, tu, bunul lor părinte!

Noi toți din depărtare, pe-al morței cămp de pradă,
Cătam a zări 'n soare lucind bâtrîna'ți spadă,
S'a noastră ostașime, in foc iuțindu'și pasul,
Doria, cerea, prin tunuri, ca se 'ți audă glasul,
Căci astă vie, jună, eroică armată,
Sub Cuza și sub Carol prin tine-aŭ fost creată,
Și ție cu dreptate se cuvinea onorul
Fruntaș de-a fi in luptă, tu, organisatorul.

Și insă, tu, victimă de-o oarbă prigonire,
Ai fost ca un netrebnic lăsat in părăsire!

www.dacoromanica.ro

Netrebnic, tu, netrebnic!... Decând, o! Dómne 'n lume
Lumina zilei poartă al nopței negru nume?
Decând netrebnic este acel ce cu iubire
Consacră-o vieață 'ntreagă l'a patriei mărire?
Decând netrebnic omul cu inimă măreață
Ce 'n lupta pentru țeară oferă braț și vieață?
Decând netrebnic șeful ce, ori cum bate vîntul,
Iși apără stindardul și 'și ține giŭramîntul?

Amice, fii in pace, alină-a ta durere.
In tot oșteanul astăzi tu vezi o mîngăere,
Căci astăzi tot Românul cunoasce, simte 'n sine
Că arma strĕmoșească s'aŭ ascuțit prin tine,
Și când privesci stindardul cu ochi plini de uimire,
Stindardul viŭ tresare cŭ-o mîndră fîlfîire!

V. Alecsandri.



Bucuresci. Typ, Curții, pr. F. Göbl, Passagiul Roman.

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro